



Панде Манојлов: БИТОЛСКИ КАРАЈНЦИ

Шо си, але,
либе, Донке,
вака стросана,
стросана ем трипосана,
та скопци и парамана
на фустан ти висат,
на косата папилокни,
како чикмак
си мори, неметен,
а не дама од Чифте фурни,
та алабраца со тебе
на Корзо, ле, вака,
кај женетите
јас да се корзирам?!

Рано в зори
ми идиш, море,
бекрија, пијаницо,
како Харила
ракија да те служел
а Џеџо со тајфата,
со Манди и Теохари
како на увце,
серенади ти свиреле,
јас за тебе сум дама
суруклеме едно,
Катина на Лала сум,
прва љубов,
за тебе сум
џиш, Џишка,
акмак низаеден,
со чевли ми идиш
не 'лснати, кал калосани
бербат напраени,
не ми отворај, ле,
шимшир порти
од рани и саглам ифтири,
ти море, мој дилбере,
фудул битолски
ко од кремастаре изваден,
со шешир жирардо
на глава француски,
аздиса море,
лингур по меани,
врти куко без леб
со ѓеврек
од фурната на Китан
ми доаѓаш,
кабадајо кабадајосана,
за тебе сум матмазел
Катина на Лала -
прва дама,
од папафинго што те пуљи,
од Тумбе Кафе
што те зирка
кога во "Дај-дам"
со амали пиеш
и пак, силно те љубам
ко конзул битолски да си,
но, знај едно и разбери
та и во Влашко Маало

Влаинките да чујат:
алајка жена не ти сум
питулицы да ти прам
кога тебе ќе ти прдне,
не играј се,
але, дрндупка,
не печи дрн-дрн јариња,
не е ова
фурната на Аргирица,
мафтосај се,
оди легни, отрезни се!

"Нели ти реков,
либе Донке,
да не љубиш
битолски ергени,
денес ме пијан
пак донесоа
од битолските меани..."

*Шашрма поезија: песната е напишана на битолски говор за да не ја разберат прилепчани а скопјани ич.